

Η ΛΙΜΝΟΘΑΛΑΣΣΑ ΑΡΑΞΟΥ ΩΣ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΡΚΟΥ ΚΟΤΥΧΙΟΥ - ΣΤΡΟΦΥΛΙΑΣ**Α.Γκίνης¹, Κ.Τσίγκου¹, Μ. Κορνάρος¹, Β.Στιβανάκης¹**¹Τμήμα Χημικών Μηχανικών, Πανεπιστήμιο Πατρών, Πάτρα, Ελλάδα**ΠΕΡΙΛΗΨΗ**

Η λιμνοθάλασσα Αράξου βρίσκεται στη Δυτική Αχαΐα όπου μαζί με τις γειτονικές της λίμνες αποτελούν το Εθνικό Πάρκο Υγροτόπων Κοτυχίου – Στροφυλιάς^[1].

Εκτός από τη μεγάλη σημασία της διατήρησης της καθαρότητας των οικοσυστημάτων αυτών λόγω της κατηγοριοποίησης τους ως περιοχές Natura^[2,3], υπάρχει και μία άλλη παράμετρος που καθιστά την προστασία τους απαραίτητη. Στις συγκεκριμένες λιμνοθάλασσες λειτουργούν ιχθυοτροφεία, τα οποία προωθούν τα αλιεύματα τους σε γειτονικές και όχι μόνο αγορές τροφίμων. Για αυτό το λόγο κάθε επίπτωση στην υγεία του οικοσυστήματος επηρεάζει όχι μόνο την πανίδα που συναντάται σε αυτό, αλλά και τον άνθρωπο που καταναλώνει τους πόρους του. Επίσης, η λιμνοθάλασσα Αράξου και οι γειτονικές της λίμνες αποτελούν έναν υψίστης σημασίας υδροβιότοπο, καθώς στην ευρύτερη περιοχή συναντώνται πλήθη πτηνών, αμφιβίων και θηλαστικών, τα οποία συνιστούν κρίκους της τροφικής αλυσίδας. Ιδιαίτερα όμως για τα πτηνά, ο τόπος είναι σημαντικός καθώς αποτελεί σταθμό ενός από τους κύριους διαδρόμους που χρησιμοποιούν τα αποδημητικά είδη κατά την μετανάστευση τους από τη Δυτική Ελλάδα προς τη Δαλματία και αντίστροφα^[4]. Η σημασία του αποτυπώνεται και στο γεγονός πως η ευρύτερη περιοχή προστατεύεται από τη Σύμβαση Ράμσαρ^[5]. Στην παρούσα μελέτη, που πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Φορέα Διαχείρισης Κοτυχίου - Στροφυλιάς, τη Ναυτική Διοίκηση Ιονίου, το Εργαστήριο Βιοχημικής Μηχανικής & Τεχνολογίας Περιβάλλοντος (ΕΒΙΜΗΤΕΠ) του τμήματος Χημικών Μηχανικών Πάτρας και τον Δήμο Δυτικής Αχαΐας, παρουσιάζεται μία εικόνα της διακύμανσης των φυσικοχημικών παραμέτρων του λιμναίου οικοσυστήματος τα τελευταία χρόνια και της επίδρασης των τιμών τους στην λειτουργία του εξεταζόμενου υδροβιότοπου. Επιπλέον, επισημαίνονται εξωτερικοί παράγοντες, οι οποίοι μπορούν να προκαλέσουν διαταραχή του συνολικού οικοσυστήματος, αναφέρεται το νομικό πλαίσιο που διέπει την ευρύτερη περιοχή και εξάγονται συμπεράσματα από την συνολική μελέτη.

Εν κατακλείδι, παρατίθενται προτάσεις για την αποφυγή της υποβάθμισης του οικοσυστήματος και την διατήρηση της καθαρότητας του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

[1] ΚΥΑ 1236/ΦΕΚ 159/Δ'/2009

[2] Οδηγία 92/43/ΕΟΚ

[3] Οδηγία 2007/147/ΕΚ

[4] <https://strofylianationalpark.gr/εθνικό-πάрко-υγροτόπων-κοτυχίου-στρο/ορνιθοπανίδα/>

[5] Σύμβαση Ράμσαρ, Ν.Δ. 191/74